

Nejprve chci zdůraznit, jak moc oceňuji výběr tématu, a to nejenom proto, že se jedná o autorku frankofonní, ale také ženu a marginalizovanou básnířku. Samozřejmě ze svého badatelského kontextu vyzdvihují témata kolonialismu, překonávání žánrů, angažovanosti v poezii v rámci identitární alienace, tedy postkoloniálního se vymezení vůči Západu. Stejně tak nemohu než kvitovat používání množného čísla u termínu frankofonní literatury. Chtěl bych také vyzdvihnout sekundární literaturu, není sice nějak zvlášť obsáhlá, ale je velice relevantní a tedy naprosto dostačující.

Práce jako celek působí velice přesvědčivě. Už po prvním přečtení je naprosto zjevné, že diplomantka se s autorkou, jejími názory, postoji a dílem podrobně seznámila. Stejně tak jsou přesvědčivé i historické znalosti autorky předložené magisterské práce. Ale mám výtku týkající se úvodu – nejedná se o úvod akademické práce, nejsou přesně a jasně představené teze ani metodologie, jedná spíše o historickou kontextualizaci. Ta je jistě naprosto nezbytná, ale měla být samostatnou kapitolou/podkapitolou a ne součástí úvodu, který tak naprosto ztrácí svůj původní význam. Také je třeba zdůraznit, že čtenář práce má pocit, že teze práce absentuje a že se autorka vlastně snaží obhájit titul své práce a její rozdělení na tři hlavní části. Bylo třeba jasněji si položit badatelskou otázku, která v práci je, ale není vlastně jasně vyřčena, a proto na ni není ani jasně odpovězeno v závěru, který se spíše podobá shrnutí.

Znalost francouzského jazyka je více než přesvědčivá, jen v několika větách jako např.: « L'événement signifia un véritable boycott et fut accompagné par la destruction des maisons ou par de nombreux viols de femmes. La libération, qui se passa en même temps que celle de quatre otages du Liban, se produit sous le nom « opération Victor » (str. 14) vyvstává několik nejasností: jakých domů, jakých žen? Druhá věta mi není úplně jasná po sémantické stránce. Na str. 15 je následující věta: « Jusqu'à nos jours, le processus de l'autodétermination reste toutefois complexe et inachevé », proč je použito « toutefois »? Z kontextu vyplývá, že i v minulosti byla situace komplexní. Nebo ještě jeden příklad ze str. 24: « Par la création du poème, la *poétique militante* s'annonce, et la politique coloniale se dénonce ». Nejsm si moc jist, co je touto větou myšleno, hlavně její druhou částí? Pozor také na nepodložené věty typu: « La nuisibilité de la colonisation par rapport au corps, élaborée déjà, entre autres, par Léon Gontran Damas... » (str. 29) – je třeba doplnit nějakou citací, odkázat na text Damase, jinak tvrzení působí dojmem výkřiku do tmy. Stejně tak věta ze str. 33: « L'écrivaine affirme qu'il est temps de se débarrasser de cette maladie qui est la colonisation et de guérir le corps

maternel » vyžaduje – již použitím slovesa *affirme* – nějaké podložení. Našel jsem také věty, které byly kvůli absenci některé jejich části těžko rozluštitelné, např. str. 43: « Dans sa poésie, la terre représente un corpus qui nourrit l'imaginaire » - korpus čeho?

Je tu však přece jenom několik problémů, které se často objevují u tohoto typu prací. Jednak jsou to věty, které nejsou dostatečně kontextualizované a působí tak zevšeobecnujícím charakterem či dokonce nevěrohodně: « L'écriture sert à reconstruire l'histoire, à réconcilier la culture et à retrouver l'identité » (str. 12)

Dále působí rušivým dojmem nadužívání uvozovek, které by měly primárně sloužit k citacím. Toto nadužívání je patrné na straně 12: « civiliser », « terre nouvelle », 13: « salvatrice », 14 : « paradis perdu », 16 : « apogée » atd. Proč jsou tyto termíny v uvozovkách? Jsou tak zdůrazněny, nebo se snad nějak pozměňuje jejich význam? Ironizují se tyto termíny?

Doporučil bych autorce práce, aby si dala pozor na následující: v prohlášení a následně v poděkování nastal problém v podobě změn fontu. Práce pak působí neprofesionálně a odbytě. Tento nešvar se objevuje ve všech česky psaných pasážích, dokonce i např. na str. 25, tedy v části francouzské. Je třeba se také vyhnout vágním termínům jako: *fort* nebo spojením jako « *quasiment monotone* » (str. 35) či « *adjectifs quasiment synonymiques* » (str. 40) nebo « *état abyssal* » (str. 53). Co znamenají? Stejně tak je třeba nahrazovat zastaralé termíny náležející koloniálnímu narativu jako *tribu* (str. 14) za termíny politicky korektní, *groupe ethnique*.

Stejně tak je poměrně problematický termín ze str. 17: « Le « je » de l'écrivaine ». Co je tím myšleno? Přítomnost autorky v textu? To je v českém literárně-teoreticko-terminologickém kontextu nepřijatelné. Na to je navázána další výtka – v analytické části často zaměňujete básničku s jejím *sujet lyrique*. Nebo spojení ze str. 18: « *limites de l'écriture* », jak si autorka vysvětluje tento termín?

Na str. 23 a dalších (hlavně v částech analytických) je použito vytučnění a podtržení, tomu je třeba se v následujících pracích zásadně vyhnout. Stejně tak je třeba se vyhnout jinému formátu citací přesahujících pět řádků – práce pak působí ledabyle.

Pozor také na termíny jako *objectivisation* (str. 30). Je hodně spojován s Foucaultem a ten ho používal ve formě *objectivation* (protiklad a nevyhnutelná součást *subjectivation*). Ale existuje také forma *objectification*. Termíny jsou synonymické, ale pozor, ne pro všechny případy – a zde se proto jejich použití poměrně komplikuje.

Nakonec mám několik otázek k obhajobě:

V chronologii jste zmínila zajímavý fakt: v roce 2011 autorka spolupracovala na projektu Sarkozy „L'Année des Outre-Mer,“ což vypadá trochu paradoxně vzhledem k jejímu angažování se proti francouzskému přetrvávajícímu imperialismu. Máte k této spolupráci více informací?

V úvodu máte termín « malentendu culturel » - a ten bych potřeboval podrobněji vysvětlit, nejsem si úplně jist, co si pod ním představit (métissage, acculturation, assimilation, aliénation?). Ke slovu malentendu v tomto smyslu se vracíte i na str. 19. Jedná se jinak o poměrně zajímavý termín.

Na str. 25 se snažíte formálně uchopit ony dvě analyzované básně, proč nepracujete s termínem volný verš?

V analýze básně *Des Millénaires* nemáte pocit, že jste se nevěnovala dostatečně jejímu dekoloniálně feministickému nádechu?

Proč vás terminologicky primárně provází Albert Memmi? Proč jste si vybrala právě tohoto postkoloniálního teoretika?

Předloženou magisterskou práci považuji za zdařilou jak po stránce formální, obsahové, tak i tematické. Vřele ji tudíž doporučuji k obhajobě s navrženým hodnocením „výborně“, bude však třeba, aby kandidátka zodpověděla otázky mé a paní školitelky.

V Praze, 4. 1. 2025

Mgr. Vojtěch Šarše, Ph.D.